

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 34. De Voto & Voti redemptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

illis, non ut Sacramentum, *e. Gaudemus inf. De*
divortio) convertatur ad fidem Catholicam,
communis proles assignari debet converso ne
ab infideli inducatur in errorem, *cap. 2. hoc tit.*
Nam placuit summam esse rationem, quæ pro
religione facit, *l. Sum persona 43. in fine ff. de relig.*
& sumptib. funerum. Cæterum de matrimonio
infidelium, cum inter se, tum cum fidelibus, po-
stita futurus agemus.

TITULUS XXXIV.

De Voto & voti Redemptio-
ne.

§. I.

Voti definitio.

1. Quid sit Votum.
2. Votum debet esse deliberatum.
3. Liberum & cum effectu.
- 4.
5. Qui votare non possint.

Quia antè dictum est de Regularibus &
Religionem intrantibus, de quæ infideli-
bus, qui ad fidem convertuntur, qui om-
nes votum quoddam emittunt; illi Religionis,
quod Monachum facere dicitur & non habitus,
e. Corroborum 13. sup. de Regularib. hi verò fidei:
merito nunc sequitur de voto in genere, ejusque
redemptione

Votum autem est alienius boni operis cum
deliberatione liberè Deo facta promissio, cum
animo scilicet obligandi se, & ab eo, qui se obli-
gare potest.

Dico, alicujus boni operis, quale est pe-
grinari ad loca sancta, elemosinam dare, *e.*
1. & 2. h. e. quia in malis promissis frangenda fi-
des potius, quàm servanda, *can. in malis xxii.*
94. Et si quid voteatur, quod corpori vel ani-
mæ certum adferat discrimen, non acceptatur
à Deo, nec obligat, *e. Inter ceteras sup. De jure-
jurando.* Hinc etiam votum debet esse de me-
liori bono, quam sit ejus oppositum; ideoque
non obligat votum de non mutuando, de non
dando elemosinam, non ingrediendo Religio-
nem, quia oppositum est Deo gratius.

2. Dixi, cum deliberatione; id est cum perfe-

cta & plena animadversione ejus, quod agitur,
quia nemo censetur sibi alienius obligationis
vinculum, quale est votum, imponere; nisi ple-
nè advertat, quid agat. Hinc qui in ætate tene-
ra, facilitate potius, quam ex arbitrio discre-
tionis, voverat, facile fuit à voto absolutus *e. 2. eod.*
& fervore passionis vovens ingredi Religio-
nem, non obligatur, *can. Gonzalvus xvii. qu. 2.*
Sed neque furiosi vovendo aut proficendo obli-
gantur, nisi sanæ mentis effecti votum in futuro
emissum ratum habuerint, *e. Sicut tenetur sup. de*
Regularibus. Idem dicendum de infantibus.

3. Dixi, liberè; quia votum metu vel dolo
injuriioso extortum est irritum, *e. 1. & 2. sup. de*
his qua vi metus factis &c. Idem dicendum de voto
per errorem emissio.

Dixi, Deo facta promissio; quia votum fit
& reddi debet Domino; adeoque homini facta
promissio non est votum, *e. Magna 8. ibi Voveto*
& reddite Domino Deo nostro h. e. Nati voverit est
aliquid Deo sanctè promittere, ut constat ex
auctoribus Latinis, licet aliàs sumatur pro De-
siderare, & Votum pro Desiderio.

Dicitur verò promissio; quia ex sola boni
faciendi conceptione seu proposito, quantum-
vis deliberato, non obligatur quis, tamquam
ex voto, si ulterius ad promissionem non sit
progressus, *can. Quis bona xvii. qu. 1.* ne quidem
eo casu, quo quis Religionem intrat animo
& proposito in ea perseverandi ac perpetuo Deo
serviendi, Navar in *Manuali cap. 12. num. 21. &*
communiter Theologi; & colligitur ex *e. Litteras u-*
ram 3. hoc tit. ubi expressè dicitur, cum, qui ul-
tra propositum mutandæ vitæ non est pro-
gressus, voto non teneri Item Concil. Trid.
sess. 25. c. 13. ubi concedens novitiis annum pro-
bationis, vult eos toto ex tẽpore manere liberos
ad egrediendum, si putent disciplinam sibi non
convenire.

Non obstat, *e. Statuimus &c. Consulti sup. de*
Regularib. quatenus ibi statuitur, novitio posse
liberè ad sæculum intra annum redire, nisi
evidenter appareat, quod tales absolute vo-
luerint vitam mutare & in Religione perpetuo
Domino servire: nec similitè *e. Beneficium*
eod. tit. in 6. ubi dicitur, beneficium ingressi Re-
ligionem posse alteri dari, si constet absolute
voluisse vitam mutare: quia illis locis agitur
de proposito, quod promissione seu voto fir-

marum est, licet exterius verbis vel nullis vel nullam voti speciem præ se ferentibus fuerit expressum.

Addidi, cum animo se obligandi; quia actus agentium ex intentione non operantur ultra intentionem.

5. Denique additur, ab eo, qui se obligare potest; quia quidam sese voto obligare non possunt, vel absolute, ut infantes & furiosi, ob defectum iudicii; vel non ita valide, quin votum eorum ab alio, in cuius sunt potestate, irritari possit, ut impuberes, sine consensu parentum aut tutorum, *can. 1. 2. & 3. xx. q. 2.* Item conjuges post consummatum matrimonium, sine mutuo consensu.

Sic nec Episcopus votere peregrinationem potest, absque consensu suæ Ecclesiæ, *e. Magna 7. hoc tit.* nec Clericus, absque licentia sui Episcopi, licet sine ejus consensu Religionem ingredi possit. Similiter Monachus sine consensu Superioris, quia velle aut nolle non habet, *e. Quorundam e. Si Religiosi de elect. in 6.* Denique servi, coloni adscriptitii vel originarii, in præjudicium suorum dominorum, votere nequeunt, *can. Generalis dist. 54.*

§. II.

Divisio Voti.

1. *Votum aliud Solemne & Simplex.*
2. *Aliud Expressum & Tacitum.*
3. *Aliud Purum & Conditionale; item Personale, Reale, Mixtum.*
4. *Aliud Perpetuum & Temporale.*

1. **V**otum variè dividi solet. Primò in Solemne & Simplex. Solemne generaliter dicitur, quod fit publice, certis solemnitatibus, v. g. testibus aut juramento adhibitis. Vel specialiter, quantum ad matrimonium post contractum dirimendum, Solemne votum dicitur, quod ex decreto Ecclesiæ annexum est susceptioni Ordinis sacri: & professione vel expressa vel tacita Religionis, per sedem Apostolicam approbata continetur, *e. unico hoc r. in 6.* Simplex verò votum hodie est omne aliud votum, licet professione Religionis non approbata continetur.

2. Secundo dividitur in Expressum & Tacitum Expressum est, quod verbis discretis ex-

primitur. Tacitum, quod eo ipso fieri censetur, quo voluntarie aliquid agitur, cui ipsam votum est annexum vel supponitur. Hujusmodi est, quod fit susceptione Ordinis sacri.

3. Tertio, dividitur in Purum & Conditionale. Item in Personale, Reale, & Mixtum. Personale est, dum promittitur, quod personam solam attingit, v. g. aliqua actio vel omisio, ut peregrinatio ad visitandum sepulcrum Domini *e. 2. hoc tit.* Tale etiam est votum Religionis aut jejunii. Reale est, quo res externa promittitur, ut in *e. Ex parte 18. inf. de censib.* Mixtum, quod utrumque, veluti peregrinatio cum oblatione, vel profectio Jerosolymam ad eam atris deliberandam, *e. Non est. & seq. h. 1.*

Denique dividitur Votum in Perpetuum & Temporale.

§. III.

De effectu seu obligatione voti.

1. *Votum ab initio voluntatis est, ex post facto necessarium.*
2. *Solvitur votum defectu materia.*
3. *Et Conditione.*
4. *Irritatione.* 5. *Commutatione.*
6. *Dispensatione.*
7. *Quilibet commutare potest, qui dispensare.*

1. **E**ffectus autem voti, sive simplicis sive solemniss, est, ut fides semel Deo data servetur. Tamen enim ab initio liberum sit votere, vel non votere, tamen non est liberum, voto semel emissò, resistere, absque propria talis dispendio, nisi ejus solutio intervenierit, *e. Licet 6. cum e. seq. hoc tit. can. 1. & seq. xvii. q. 1.* quia si fidem homini datam non oporteat frangere, multò magis fidem Deo datam servare oportet: aded ut ne quidem causa convertendi aliquem ad fidem liceat instigare votum, *can. Non solum xxxviii. q. 8.* Quinimò hæres etiam desinendi votum adimplere tenetur, si tale sit, quod per alterum impleri possit, uti est votum reale: alias paterna successione se in dignum reddet, & reum anathematis, *d. e. Licet & e. Si hæres 6. sup. de test.*

2. Solvi seu redimi votum potest quinque modis. Primò, defectu materia, si materia voti legitima esse desinat, vel absolute vel respectu votantis; ut si turpe votum fuerit, si quid

incautius quem vovisse contigerit, vel si propter infirmitatem, aut paupertatem, vel aliam justam causam votum non possit utiliter adimpleri, *can. 5. Et alius xxii. quaest. 4. cap. Quod super 8. in princ. cum cap. seq. hoc tit.*

3. Secundò defectu conditionis: ut si quis quid voverit sub certa conditione, quæ non eveniat, aut si causa voti cesset, *e. Magna 7. §. fin. hoc tit.*

4. Tertio, irritatione: ut si oblatio voti perfecta pendeat aliquo modo ab alterius voluntate, qui non velit eam approbare; nam tale votum vel ex natura, vel ex Juris dispositione hanc tacitam habet conditionem, nisi superior, vel alius, cujus interest, contradixerit. Ita omnia vota Religiosorum, præter votum arctioris Religionis, posse à Prælato irritari, docet Navar in *Manuali cap. 12. num. 65.* Similiter vota impuberum irritari possunt à parentibus & tutoribus, *e. Si quis 2. sup. De regulis iuris.* Vota item servorum à dominis, quatenus eorum obsequiis obesse possunt. Hinc quoque maritus omnia vota conjugis, quæ sibi incommodent, & ad familiæ administrationem pertineant, cujus ipse, uti & mulieris, caput est, irritare potest, ut passim docent Canonistæ.

5. Quarto, commutatione: nam in primis quilibet auctoritate propriâ votum suum in id, quod manifestè est melius & Deo gratius, commutare potest, *e. Pervenit 3. sup. De iurejur.* Nec obstat. *e. hoc tit.* ubi dicitur, commutationem voti pendere ab arbitrio ejus, qui præstat, seu superioris: quia hujus requiritur auctoritas, quando non constat, id, in quod fieri debet commutatio, esse melius. Et idè votum peregrinationis vel aliud quolibet mutari potest in votum Religionis, *e. Scriptura 4. hoc tit.* Non obstat etiam, quòd debitor solvens creditori rem, etiam meliorem, non liberetur, sed teneatur solvere, quod debet: quia creditori solvi potest melius, quando id ipsi gratius est. Non obstat denique, quod quis in propria causa nequeat esse Judex: quia potest parte consentiente, non autem invitâ.

6. Præterea quilibet votum commutare potest, qui in eo dispensare, sive potestate ordinaria, sive delegata; licet non è diverso. Ra-

tio est, quia commutatio voti est quædam veluti imperfecta dispensatio seu relaxatio, *arg. cap. 1. hoc tit.* Nam dispensare in voto nihil aliud est, quàm nomine Dei absolute condonare obligationem: Commutare verò est condonare cum onere, ut scilicet loco prioris obligationis aliam suscipias. Jam autem regula Juris habet, quod cui licet id, quod est plus, licet utique, quod est minus, non contra. In commutatione voti haberi debet ratio expensarum, quæ in completionem voti fuissent faciendæ, habitâ personarum ratione, ut illæ impendantur in aliquod opus pium. In voto autem de dando, faciendo, videndum, an inde non sit jus quæ sitem alteri, quia tum dispensare amplius non possit Episcopus sine illius assensu, cui jus esset quæ sitem: nisi sit illius dominus superiorve tam absolutus, ut possit ipsi auferre rem quæ sitam, & dare alteri, *P. I. sec. 2. p. cap. 1. art. 3. n. 8. versis. in commutatione.*

7. Quintò, dispensatione: nam Episcopus, & qui Episcopalem jurisdictionem habet, potest dispensare in omnibus votis suorum subditorum: exceptis iis, quæ summo Pontifici reservata sunt, nempe, *juxta communem sententiam*, voto castitatis perpetuæ, voto approbatae Religionis, voto peregrinationis ad Terram sanctam, ad limina Apostolorum, & Compostellam ad S. Jacobum. Nam licet Juris textus aliquis non reperitur, qui hæc quæ nunc vota soli Papæ specialiter reservet, præter votum transmarinum, *e. Quod super E. c. Ex milla h. t. ex stylo tamen Romanæ Curie, qui satis colligitur ex Extravag. Et si Domini De penit. & remissionibus in communem omnia hæc reservata sunt summo Pontifici. Ex causa tamen dispensare Episcopus oportet: nam sine causa dispensare nequit, *can. Non potest. Et seq. 1. q. 7.* contra verò si non dispensaret, cum adest causa justa, peccaret, *P. I. c. d. n. 8. vers. Et generaliter.**

